

Dr Ted Hildebrandt, historia OT, lit. i teologii, wykład 7

© 2020, dr Ted Hildebrandt

To jest dr Ted Hildebrandt z historii, literatury i teologii Starego Testamentu, wykład 7 na temat Księgi Rodzaju 3, rozdział 4 Upadku i Księgi Rodzaju na temat narracji Kaina i Abla.

A. Przegląd i podgląd [0:00-1:46]

Przez przyszły tydzień będziecie przeglądać Księgę Kapłańską, co będzie dla was pewną pracą. Są już dwa artykuły. Cały ten materiał jest jak zwykle w Internecie, wystarczy wejść do sieci i tam znajdują się dwa artykuły. W książce doktora Wilsona *Ojciec nasz Abraham znajduje się fragment* zawierający dwa artykuły, a następnie wybrane rozdziały z Księgi Kapłańskiej. Wybrałem te, które moim zdaniem będą dla Ciebie najbardziej znaczące, z Księgi Kapłańskiej. W przyszłym tygodniu dokończymy zapamiętywanie Psalmu 23: „Pan jest moim pasterzem”. Więc to nadchodzi.

Chcemy wskoczyć z powrotem, a ja chcę wydostać się z Ogrodu Eden. Przychodzi tu gość i pomyślałam, że byłoby miło, gdybyśmy mogli być z Abrahamem spacerującym po ziemi palestyńskiej. Pyta, na którym etapie kursu jesteś, a ty odpowiadasz: „Cóż, byłeś jeszcze w ogrodzie Eden”, więc spróbujemy nad tym popracować. Ostatnim razem mówiliśmy o wężu i wężu, który mówi kobiecie prawdę, ale jednocześnie kłamie. Rozmawialiśmy także o zwodniczości i subtelności węża. Zasadniczo zauważyliśmy, że wąż powiedział, że staną się bardziej podobni do Boga. Sam Bóg w rozdziale 3.22 mówi, że „Teraz człowiek [ludzie] stał się podobny do nas, znając dobro i zło”. Najwyraźniej Szatan w tej analizie miał rację.

B. Drzewo poznania dobra i zła: Bóg, my i zło [1:47-5:25]

Chcę dzisiaj zadać pytanie: w jaki sposób Adam i Ewa stali się bardziej podobni do Boga, jedząc owoc z drzewa poznania dobra i zła? Chcę przede wszystkim popracować nad tym: czy znasz różnicę między wiedzą obiektywną a wiedzą subiektywną? Wiedza obiektywna to wiedza o dobru na zewnątrz. Wiedza subiektywna to wiedza o dobru w sobie (subiektywne znaczenie w sobie). Jest obiektywny – na

zewnątrz i subiektywny – wewnątrz. Czy Bóg miał wiedzę dobra poza sobą? Patrzył na całe stworzenie i głosił, że jest dobre (*tov*), a po jego ukończeniu *tov* bardzo dobrze . Było więc dobro poza nim samym. Chcę przyznać, że Bóg ma poznanie dobra poza sobą. Czy Bóg ma w sobie subiektywną wiedzę? Tak. Czy Bóg zna zło? Jeśli Bóg nie zna zła, to jest naiwny. Bóg nie jest naiwny. Bóg zna zło, ale czy jest ono w Bogu, czy na zewnątrz? Czy doświadcza w sobie zła? Nie, mówimy, że Bóg jest doskonały, dobry, sprawiedliwy i święty – zatem nie. Oto struktura wiedzy, której chciałem przyjrzeć się w rozmowie z Bogiem.

Przyjrzyjmy się teraz Adamowi i Ewie, zanim ulegną pokusie. Czy przed upadkiem Adam i Ewa mieli wiedzę poza sobą? Adam i Ewa posiadali obiektywną wiedzę o dobru poza sobą. Czy Adam i Ewa znali dobroć w sobie przed upadkiem? Tak, wiedzieli, że Bóg uczynił ich dobrymi, więc mieli subiektywną wiedzę o dobru. Czy przed pokusą znali w jakikolwiek sposób zło? Nie. Czy w tym momencie są podobni do Boga, czy nie do Boga? Różnią się od Boga, ponieważ nie mają zewnętrznego, obiektywnego doświadczenia zła.

W momencie pokusy ma to miejsce, zanim faktycznie w tym uczestniczą, w momencie, gdy Szatan mówi: „Hej, zjedz owoc”. Zdobywają obiektywną wiedzę o złu poza sobą. Doświadczają tego w wężu. Czy w tym momencie stali się bardziej podobni do Boga? Oto kłamstwo, ponieważ nie tylko zdobyli tę obiektywną wiedzę, ale także co zyskali, kiedy zjedli owoc? Subiektywna wiedza o złu. Czy to kłamstwo? Tak. Wąż/Szatan namawia ich do udziału w złu. Czy zatem w pewnym sensie wyszli poza miejsce, w którym znajdował się Bóg, jeśli chodzi o ich uczestnictwo i zło? Tak. W tym momencie stają się bardziej podobni do Boga znającego dobro i zło, ale problem polega na tym, że wykraczają poza Boga i uczestniczą w złu. Można więc na to spojrzeć w jeden ze sposobów.

C. Proces pokusy [5:26-8:19]

Chcę przejść przez proces kuszenia i zrobić to dość szybko. W Księdze Rodzaju 3,6 jest napisane: „A wąż był bardziej przebiegły niż jakiekolwiek dzikie zwierzę, które stworzył Pan Bóg. Kobieta powiedziała do węża: „Możemy jeść dowolny owoc z drzewa

w ogrodzie, ale Bóg powiedział, że nie wolno nam jeść owocu z drzewa, które rośnie pośrodku ogrodu”. Przechodząc do wersetu 5, Wąż mówi: „Ale Bóg wie, że kiedy zjesz z tego, otworzą ci się oczy i będziesz jak Bóg, odróżniający dobro od zła”. To jest proces kuszenia. Rozbijmy to. „Kiedy kobieta zobaczyła, że owoc tego drzewa był dobry do jedzenia”. Chcę to nazwać „pożądaniem ciała”. Chcę porównać te dwa wersety. 1 Jana 2.16: „Wszystko, co jest na świecie – pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha życia” wymienia te trzy rzeczy. Wymienia trzy rzeczy i te same trzy rzeczy, które są w 1 Jana 2.16, dokładnie pasują do tego w Księdze Rodzaju 3. Po pierwsze, jest pożądliwość ciała: jest dobre do jedzenia. Biblia mówi, że „pożądanie oczu” było „miłe dla oka”. Owoce wyglądały naprawdę dobrze. Potem pojawia się pycha życia i spójrzcie, jest ona wykorzystywana „w celu zdobycia mądrości”. Był to owoc zdobywania mądrości. Ilu z Was by za to zapłaciło? Zjesz owoc i staniesz się mądry. Oszczędziłoby ci to pójścia na studia. Mógłbyś pójść do jadalni i zjeść owoc, a wtedy stałbyś się mądry. Z tym owocem wiąże się mądrość. W 3 rozdziale Księgi Rodzaju znajduje się wiele motywów mądrości. Zatem ten sam wzór można znaleźć w procesie kuszenia z 1 Jana 2: pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha życia, jak w przypadku pokusy z wąż w Gen 3.

Co się teraz stanie? Dylemat mężczyzny, czy jest inny niż dylemat kobiety? Szatan przemawia bezpośrednio do niej; ona dialoguje z wężem. Chcę zasugerować, że dylemat Adama jest inny. Jaka jest jedyna rzecz, której doświadczył Adam, o której wie, że nie jest dobra? Adam doświadczył „niedobrze”. „Niedobrze jest, gdy człowiek jest sam”. Czy on to wiedział? Tak. Miał to doświadczenie i dlatego została stworzona Ewa. Z czym się teraz mierzy? Pokusa Adama jest inna, ponieważ Adam stoi teraz w obliczu faktu, że Ewa zjadła owoc. Jeśli Adam powie: „Nie, nie chcę tego owocu”, kim znowu jest? Teraz znowu jest sam, sam. Zjadła owoc i uczestniczyła w złu, więc pokusa Adama jest inna. Ona jednak daje mu owoc i Adam zjada. Zatem teraz są tacy sami, ale wciąż kuszeni są inaczej.

D. Skutki upadku [8:20-18:10]

A oto skutki jesieni. Czy ludzkie działania i wybory mają konsekwencje? Jaka jest różnica między szesnastolatkiem a dwudziestodwulatkiem? Pozwól mi wykorzystać

mojego syna. Jaka jest różnica między moim synem, gdy miał szesnaście lat , a dwudziestodwuletnim synem? Czy jako 16-latek myślał, że może w życiu dokonać wielu rzeczy i że nie będzie to miało żadnych konsekwencji? Młody człowiek robi różne rzeczy i myśli: „Mogę to zrobić i ujdzie mi to na sucho” lub „nie będzie żadnych konsekwencji” lub „Mogę pokonać konsekwencje”. Dlatego w wieku szesnastu lat myślał, że nie będzie żadnych konsekwencji. W jego przypadku, ku wielkiemu rozczarowaniu jego matki i mojemu, wstąpił do piechoty morskiej, po czym pojechał do Afganistanu, a także był w Iraku. Jeden z jego przyjaciół został zastrzelony; inny został postrzelony w szyję. Byli dobrymi przyjaciółmi. Właściwie jego przyjaciel jest na YouTube. Przeżył postrzał w szyję, ma opaskę i widzieliśmy, jak biegł do helikoptera Medivac. Przeżył postrzał w szyję. Ominęło tętnicę o około milimetr. Mój syn, gdy miał szesnaście lat, był nieśmiertelny, mógł zrobić wszystko bez konsekwencji. Czy w wieku dwudziestu dwóch lat wie teraz, czym jest śmiertelność i że może umrzeć? Tak, robi to. Czy to zmienia sposób, w jaki patrzy na życie? Tak, bo teraz to rozumie: działanie i konsekwencja. Czy działania wiążą się z konsekwencjami? Czy taka jest różnica między kimś, kto ma szesnaście lat, a obecnie – w jego przypadku – dwudziestoma dwoma latami? Chociaż kiedy z nim rozmawiam, czuję się, jakbym rozmawiał ze starym człowiekiem w wieku dwudziestu dwóch lat, jest to dość żałosne, ponieważ widział w życiu tak dużo, za dużo.

Sugeruję więc, że związek pomiędzy czynem i konsekwencją jest w Piśmie Świętym naprawdę duży. Swoją drogą, z Księgą Przysłów nie zrobimy zbyt wiele, ale jeśli miałbym podsumować całą Księgę Przysłów, to Księga Przysłów w dużej mierze mówi młodemu człowiekowi, że czyny i charakter wiążą się z konsekwencjami. Działania i charakter prowadzą do konsekwencji. Zatem widzimy teraz tę koncepcję. Są konsekwencje.

Adam i Ewa grzeszą, są dorośli i ponoszą tego konsekwencje. Dzieje się tak dlatego, że istnieją konsekwencje między Bogiem a człowiekiem. Człowiek zaczyna się ukrywać. Gdzie się ukrywa? Chowa się w krzakach. Więc Bóg idzie i pyta: „Gdzie jesteś?” Odpowiedzieli: «Usłyszałem, jak spacerowałeś po ogrodzie, i przestraszyłem się». Zauważ, że obecnie odpowiedzią człowieka na Boga jest strach. Ale pamiętajcie,

czym jest bojaźń Boża? Teraz mówisz: „Ale strach tak naprawdę nie oznacza strachu”. Oh naprawdę? Czy to prawda? Musimy więc przeprowadzić szeroką dyskusję na temat tego, co to znaczy bać się Boga. To nadchodzi. Ale tutaj człowiek kryje się w strachu i wstydzie. Więc dzieje się tak, że on mówi: „Ukryłem się, bo byłem nagi”.

Bóg powiedział: „Kto ci powiedział, że jesteś nagi? Czy jadłeś z drzewa, z którego ci zabroniłem jeść?” Mężczyzna odważnie mówi: „Zrobiłem to. To byłem ja. Nie obwiniaj jej. To było złe. Zasługuję na śmierć, nie obwiniaj jej. Nie, ok, to jest pierwszy mężczyzna, idzie, zobacz, to jest dość żalosne, mężczyzna powiedział do Boga – „kobieta, którą tu ze mną postawiłeś, dała mi owoc i zjadłem z tego drzewa”. Co więc robi Bóg? „Pan mówi do kobiety: «Cóż to uczyniłaś?»» A kobieta odpowiada: « To nie ja, nie ja, to był wąż!» Wtedy Bóg mówi: „Wężu, zacznijmy od ciebie”. Zatem Bóg przechodzi od mężczyzny do kobiety i ostatecznie do węża. Następnie na węża spada pierwsza klątwa.

Pozwól mi teraz wrócić i dokończyć tę sprawę. To, co teraz mamy, to oddzielenie Boga od Jego ludu. Bóg ze swoim ludem jest tutaj tą koncepcją. Czy wiesz, co oznacza to słowo? „Immanuel”. Na końcu widzisz słowo „El”, które po hebrajsku oznacza „Bóg”. Immanuel oznacza „Bóg z nami”. Dzieje się tak, że Bóg jest z nimi w ogrodzie, chodzi z nimi i rozmawia z nimi. Bóg jest ze swoim ludem, ale teraz, gdy zgrzeszyli, następuje separacja, w wyniku której ludzie ukrywają się. Co się więc dzieje? To, co znajdziecie w Piśmie Świętym, to to, że Bóg teraz popada w absconditus . Innymi słowy, istnieje teraz ukryty Bóg, a nie Bóg, który jest z tobą w ogrodzie. Teraz Bóg jest ukryty. Mężczyzna ukrył się przed nim. Czy ktoś pamięta, kiedy czytaliście Księgę Wyjścia, czy ludzie widzieli Boga na górze, a góra trzęsła się na górze Synaj, kim są ci ludzie? Czy mówią: „Boże, pokaż się”, czy też: „Wystarczy, odsuń się”. Zatem Bóg w zasadzie wszedł w ten stan nieobecności , czyli ukryty wokół ludzkości. Swoją drogą, co robi reszta Pisma Świętego? Czy pozostała część Biblii z rozdziałów 1-3 Księgi Rodzaju mówi nam, jak Bóg powraca, aby być ze swoim ludem? Jezus zatem: „Będzie nazywany Jezusem, ponieważ zbawi swój lud od swoich grzechów”. A on się nazywa? „Immanuel” – Bóg z

nami. Potem Jezus wraca, teraz Duch mieszka w nas. Ostatecznie Chrystus powraca i gromadzi nas, abyśmy byli z Nim: „i tak będziemy z Panem na zawsze”.

Zatem ostatecznie całe Pismo Święte, wszystko wskazuje na czas, kiedy istoty ludzkie powrócą, aby być z Bogiem. Bóg odkupicielsko pracuje nad szczegółami tego, co wydarzyło się w 3. rozdziale Księgi Rodzaju. Co wydarzyło się w 3. rozdziale Księgi Rodzaju? Pozostała część Biblii przedstawia wielkie Boże dzieło odkupienia, przez które Bóg odkupia swój lud. Przychodzi do Tabernakulum. Gdzie on mieszka? Mówisz: „Hildebrandt, pominąłeś te rozdziały w tabernakulum, więc ich nie przeczytaliśmy”. W przybytku Bóg mieszka pośród swego ludu. Co się stanie, gdy Salomon zbuduje świątynię? Chwała Szekina, „obłok chwały”, zstępuje i Bóg zamieszkuje ze swoim ludem. Dzięki Jezusowi mamy teraz Boga w ciele ze swoim ludem. Zatem reszta Pisma Świętego będzie dotyczyć Boga absconditus, ukrytego, stającego się Immanuelem – Bogiem ponownie ze swoim ludem. To ostatecznie prowadzi nas do bycia z Bogiem na wieki wieków. Czy Ogród Eden rozpoczyna Biblię, ale czy ogród Eden kończy także Biblię, gdzie na końcu ponownie znajdujemy się przed obliczem Boga? Czy to jest wielka nadzieja? Czy chrześcijanie są ludźmi pełnymi nadziei? „Och, wszystko idzie źle na świecie i to miejsce wybuchnie”. Pytanie: Czy chrześcijanie są pełni nadziei? Tak, ponieważ nie możemy się doczekać dnia, w którym będziemy żyć z Bogiem na zawsze i ponownie odwiedzimy Ogród Eden.

Co jeszcze się tutaj dzieje? Czy grzech ma wpływ na ludzi? Wiemy, że ludzie umierają. Co mówi Biblia: „zapłatą za grzech jest śmierć”? W ten sposób, wychodząc z grzechów ogrodu, ludzkość umiera. Czy tylko rodzaj ludzki został dotknięty upadkiem w grzech? Biblia mówi: „Nie, cała natura, całe stworzenie” (Rz 8,22) mówi, że „całe stworzenie wdycha, czekając na nadchodzący dzień odkupienia”. Samo stworzenie wdycha, czekając na dokonanie się tego wielkiego odkupieńczego dzieła Boga. Jak jęczy stworzenie? Mamy głód, tsunami, trzęsienia ziemi, zarazy, choroby, nowotwory i wszystkie te złe rzeczy, które się dzieją. Sama natura czeka na nadchodzący dzień, kiedy wszystko zostanie naprawione. Czy niektórzy z Was zdali sobie sprawę, jak bardzo wszystko jest popsute na świecie i czy tęsknicie za tym, żeby wszystko zostało

naprawione? Któregoś dnia sprawa zostanie naprawiona i nabierze sensu. Wszystkie rzeczy, które są złe, zostaną naprawione i za tym tęsknimy i wraz ze stworzeniem wdychamy z tego powodu. O tym właśnie mówi ten werset z Listu do Rzymian : „całe stworzenie wdycha, czekając na nadchodzący dzień odkupienia”.

Co dzieje się z ludźmi aż do naszych ciał? Powstają z prochu, a potem wracają do śmierci. „Z prochu powstałeś, w proch się obrócisz”. W organizmie uiszczana jest opłata. Swoją drogą, kiedy Jezus zmartwychwstaje, czy tylko jego duch zmartwychwstaje? A może zmartwychwstaje z ciałem i w ogóle? Powstaje w ciebie, czego dowodem jest „włóż palec w mój bok” i tak dalej, i tak dalej. Czy nasze ciało się podnosi? Tak. Powstaliśmy z martwych, łącznie z naszym ciałem, my wszyscy.

Mężczyzna i kobieta mają konflikt i poczucie winy. Mężczyzna zaczyna obwiniać kobietę, kobieta obwinia mężczyznę, ale w tym kontekście mężczyzna obwinia kobietę. Czy Adam jest stand-upem? Nie, facet obwinia żonę. To dobry ruch, robiłem to wiele razy. Nie winię tego gościa (właściwie to robię). Zatem ruch ten opiera się na konflikcie i obwinianiu. Chcę rozwinąć ten temat, wchodząc tylnymi drzwiami.

E. Przekleństwa z Księgi Rodzaju 3: przekleństwo Węża [18:11-23:30]

więc przez przekleństwa. Zaczniemy od węża i przejdziemy dalej do kobiety. Co robi Bóg? Adam obwinia kobietę, a kobieta węża. Bóg zaczyna od węża, następnie powraca do kobiety, a ostatecznie powraca do mężczyzny.

Wąż przychodzi i Bóg mówi do niego w rozdziale 3.14: „Więc Bóg powiedział do węża: «Ponieważ to uczyniłeś, przeklęty jesteś nad tobą, ponad wszelkim bydłem i wszystkimi dzikimi zwierzętami; będziesz się czołgał na brzuchu i będziesz jadł proch.»” Swoją drogą, czy jest tu jakaś gra ze słowem „proch”? Jak ma na imię Adam? Nazywa się *Adamem* , ponieważ został wzięty z *adamah* [prochu]. Więc jego imię to „Dusty”. Co zjada wąż? Pył. Czy jest jakaś gra na tym kurzu? Czy Adam/Dusty wróci do prochu? To jego śmierć. Zatem mamy do czynienia z cyklem.

Szczerze mówiąc, czy Adam miał na imię naprawdę „Adam?” Zdajesz sobie sprawę, że imię Adama nie brzmiało Adam, tak pewne, jak to, że tu stoję. Ewa nie miała na imię Ewa. Język hebrajski nie istniał przed 2000 rokiem p.n.e. Zatem imię Adama

mogło być w jakimś innym języku. Ale czy jego imię nadal będzie oznaczać „Dusty”. Znaczenie nazwy prawdopodobnie pozostało takie samo, jednak język hebrajski nie istniał przed 2000 rokiem p.n.e. Trzeba więc zachować ostrożność. Czy ten facet naprawdę ma na imię Peter, czy jest to coś innego, gdy przełączasz się między językami.

Jak wymawiano imię Jezusa? Imię Jezusa wymawia się po grecku *Jehsus*. Imię Jezusa po hebrajsku brzmiałoby: zobacz, czy rozpoznajesz to imię: „Jozue”. Miał na imię *Jehoszua*, słyszycie Jozuego? Oznacza to „Jehowa wybawia”. Został nazwany „Jezusem, ponieważ zbawi swój lud od jego grzechów”. Przyjmuje znaczenie jego imienia, mimo że jest to Jozue, i po grecku pojawia się jako „Yehsus”. Istnieją więc zmiany nazw między językami.

Wróćmy do węża. Wąż zjada kurz. Księga Rodzaju 3.15 to jeden z naprawdę znaczących wersetów w Biblii. To naprawdę ważny werset. Jak zdajesz sobie sprawę, niektóre kontrowersje dotyczące daty i wieku ziemi nie są tak ważne, ponieważ Biblia tak naprawdę nie mówi o tym. Ale Księga Rodzaju 3.15 mówi kilka bardzo interesujących rzeczy. Bóg mówi do węża: „OK, wężu, będziesz się poruszać na brzuchu i jeść proch”. Mówi także: „Wprowadzę nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę, między twoje potomstwo a jej potomstwo. On [kim jest ten „on”?] zmiażdży ci głowę”. Kto zetrze głowę węża? Nie idź jeszcze do Jezusa. Kim w tym kontekście jest ten „on” w tym kontekście? To potomek tej kobiety. „Wprowadzę nieprzyjaźń między ciebie a kobietę, między twoje potomstwo”, synów szatana i potomstwo kobiety. Potomstwo niewiasty zmiażdży ci głowę, a wąż ukąsi go w piętę. Zatem w tym fragmencie mamy do czynienia z „protoewangelią”. Proto oznacza „pierwszy”. Zatem protoewangelia oznacza „pierwszą ewangelię”. Zatem to, co Bóg mówi w tym pierwszym przekleństwie na szatana i węża, mówi, że przez nasienie niewiasty i nasienie węża pojawi się wrogość, będzie tam konflikt. Nasienie kobiety, jeden z potomków kobiety, zmiażdży głowę węża. Kim jest ten, który przyjdzie, aby zmiażdżyć głowę węża? Zrobi to Jezus. Niektórzy ludzie, podobnie jak ja, traktują to jako pierwsze przesłanie ewangelii, które mówią, że dzięki tej kobiecie można mieć nadzieję, że wąż zostanie pokonany, że potomkowie szatana zostaną pokonani. Stanie się to poprzez nasienie kobiety. Oznacza to, że jest

nadzieja. Już od pierwszego przekleństwa pojawiła się nadzieja, że szatan nie zatriumfuje, że śmierć i proch nie zatriumfują, lecz że potomstwo kobiety zmiążdży jego głowę. Zatem w tym przekleństwie rzuconym na węża i szatana jest nadzieja właśnie tutaj.

F. Kłątwa na kobietę [23:31-45:56]

Przejdźmy do kobiety. „Powiedział do kobiety: Bardzo powiększę twoje bóle przy rodzeniu i z bólem będziesz rodzić dzieci”. Nie wiem tego z własnego doświadczenia, ale byłem tego świadkiem. To była jedna z najfajniejszych rzeczy w moim życiu. Mam czworo dzieci i wnuka i byłam świadkiem narodzin całej czwórki moich dzieci. Czy poród wiąże się z bólem? Tak.

O ostatnim dziecku, tym, o którym ci mówiłem, Elliotcie, który wstąpił do piechoty morskiej. Kiedy Elliott się urodził, nie przyszedł na czas. Więc jesteśmy tam. Stoję na czele żony i robię to oddychając. To już naprawdę stare rzeczy. Rozpoczynam więc rutynę oddychania. Pielęgniarka jest tam na dole. Myślę: gdzie jest lekarz? Lekarza tu nie ma. Pielęgniarka patrzy na mnie i mówi: „hej, jesteś lekarzem, prawda? Potrzebuję pomocy tutaj na dole. Powiedziałem: „Pani, jestem lekarzem, ale nie tego typu lekarzem. Wykonuję oddychanie. Potrafię to zrobić naprawdę dobrze.” Zaczynam wymyślać te wszystkie wymówki, naprawdę zaczynam się denerwować. Jeśli poprosi mnie, żebym tam poszedł, zemdleję. Robię to do końca tutaj, nie robię tego do końca tam. Mówi: „Zejdź tu natychmiast. Dziecko przyjdzie na świat. Potrzebuję pomocy już teraz. Nie ma lekarza. Święta krowa, nie zemdlałem. Pomogłem urodzić Elliotta i może to właśnie jest z nim nie tak. To też jest na taśmie. Przepraszam, Elliotcie. Ale właściwie to ja pomogłam urodzić Elliottowi nasze czwarte dziecko. Miał się dobrze. Pół godziny później wchodzi dumnie lekarz i pyta: „Gdzie byłeś?” Wiesz, co było gorsze? Koleś naliczył mi 1200-1500 dolców, a ja mówię: poczekaj, urodziłem dziecko, wyślę ci rachunek, kolego. Właściwie jest moim osobistym przyjacielem i dobrym lekarzem, ale jego spóźnienie o pół godziny było problemem.

Dokąd z tym idziesz? Więc moja żona tam jest; Jestem chrześcijanką i Biblia mówi: „Będzie odczuwać bóle przy porodzie”. Oto mój punkt widzenia. Jeśli powiem:

„moja żona musi cierpieć ból podczas rodzenia dzieci, ponieważ jest chrześcijanką, a Biblia mówi, że będzie cierpieć podczas rodzenia dzieci”, czy będzie to w porządku? To niedorzeczne. Czy walczymy z klątwą? Tak. Dajemy jej znieczulenie, żeby mogła walczyć z klątwą. Chłopaki, idziemy na śmierć, co mówimy? „Bóg przeklął nas, abyśmy umarli, więc powinniśmy się po prostu poddać”. Nie, walczymy z klątwą. Walczymy więc z klątwą. Kobieta będzie odczuwać ból w czasie porodu, czy dajesz jej znieczulenie, czy walczysz z klątwą? Tak, robisz to. Walczysz z klątwą. Walczysz z klątwą, dlatego Bóg kocha Red Sox. Kochani, jeśli bierzecie ślub, pamiętajcie o narodzinach swoich dzieci, bo będzie to najwspanialsza rzecz w Waszym życiu. To naprawdę ważne także dla twojej żony.

Jest więc jej ból i dzieje się tu coś innego, a to jest naprawdę trudne. Walczymy z klątwą i słuchamy tego. Co oznacza Księga Rodzaju 3.16? Jest tam napisane: „Twoje pragnienia będą ku twemu mężowi [jest to część przekleństwa kobiety], a on będzie nad tobą panował”. To część klątwy kobiety. Jakie jest „pragnienie kobiety”? „Kobieta będzie pragnęła męża, lecz on będzie nad nią panował”. Zatem najważniejsze pytanie w tym bardzo podchwytliwym wersecie brzmi: jakie jest „pragnienie kobiety”? Co oznacza Księga Rodzaju 3.16?

Teraz przede wszystkim będzie pożądać seksualnie męża, a on powie „wstecz, z powrotem” i naciśnie hamulce. Chcę tylko powiedzieć, że to nierealne. To nie jest to, co zwykle dzieje się w małżeństwie, a mam za sobą 36 lat małżeństwa. Czy to znaczy, że będzie pożądać męża seksualnie? Zwykle tak się nie dzieje w małżeństwie, przynajmniej z mojego doświadczenia.

Inni sugerują, że jej pragnienia będą skierowane ku mężowi, to znaczy będzie chciała być mu podporządkowana i mieć nad nią władzę. Jestem żonaty z jedną z najpiękniejszych kobiet na świecie. Jest cudownie miłą, troskliwą i delikatną osobą; jest jej pragnienie służenia mężowi. Tak, jasne. Dlatego kwestionuję realność takiego stanu rzeczy. Aby ukończyć Gordon College, musisz obejrzeć „Skrzypka na dachu”. Jeśli tego nie zrobisz, wychodząc, doktor Wilson strzeli do ciebie z wiatrówki. Musicie zobaczyć Skrzypka na dachu. To tylko sprawa Hildebrandta i ja tu nie liczę na wiele. Jest taki film,

który moim zdaniem jest naprawdę ważny. Na boku uczę też greki. Nazywa się „Moje wielkie greckie wesele”. Jest to zgodne z prawem. Mam przyjaciela, który jest całkowicie Grekiem i powiedział, że ten film opisuje to na literę „T”. Wchodzi mąż: „Mąż jest głową rodziny”. A dwie kobiety stoją z boku. Niestety, oglądaliśmy to razem z żoną. Wchodzi mąż: „Mąż jest głową domu”. Żona się odwraca i ma młodszą kobietę, której stara się być mentorem. A ona odpowiada: „Tak, kochanie, mąż jest głową domu”. Potem odwraca się do dziewczynki i mówi: „Tak, mąż jest głową domu, ale żona jest szyją i odwraca głowę, gdzie chce”. Patrzę na żonę i już koniec, co mogę powiedzieć. Jest w tym prawda. Zatem pomyśl, że pragnienie służalczej kobiety byłoby przekleństwem, również nie pasuje. Zatem ta druga opcja dotycząca znaczenia kobiety pragnącej męża również prawdopodobnie nie jest zbyt prawdopodobna.

Pewna kobieta z Westminster Seminary napisała artykuł na temat znaczenia „pragnienia kobiety” i znakomicie zauważyła, że dokładnie to samo literackie sformułowanie zostało użyte w Księdze Rodzaju 4.7. Teraz chciałbym skomentować: jak interpretować trudne fragmenty? Jakie jest pragnienie kobiety? To trudny fragment. Hermeneutyka to sposób interpretacji Pisma Świętego. Jeśli masz jeden fragment, który wiesz, co on oznacza, powinieneś pracować od znanego do nieznanego. Jeśli nie wiesz, czym coś jest, powinieneś zajrzeć do innych miejsc, gdzie może to być bardziej jasne, i odnieść jasność do tego, co jest mniej jasne. To jest metodologia. Więc przejrzała rozdział 4.7, to jest historia Kaina i Abla. To ta sama dokładna struktura. Bóg przychodzi do Kaina i mówi to: „A jeśli będziesz czynił to, co słuszne, Kainie, czy nie zostaniesz przyjęty? Ale jeśli nie będziecie czynić tego, co słuszne, [teraz tak się stanie] grzech czai się u drzwi; on [grzech] pragnie ciebie [Kaina], ale ty musisz nad nim panować”. Czy to całkiem jasne? Grzech czai się u drzwi jak lew, gotowy pożreć Kaina, ale musi go przytrzymać? Czy grzech jest panem Kaina? Tak, zabił swojego brata.

Co to mówi o relacjach między mężczyznami i kobietami? „Jej pragnienie będzie skierowane ku swemu mężowi”, tak jak grzech pragnie pokonać Kaina, tak kobieta będzie pragnęła pokonać swego męża. Mąż musi więc nad nią panować. Zatem w małżeństwie toczy się walka o władzę i konflikt, co jest częścią klątwy. Walczysz z

kłatwą, czy się jej poddajesz? Czy po prostu to akceptujesz, czy też walczysz z kłatwą. Chcę omówić, w jaki sposób możemy z tym walczyć.

Czy w małżeństwie będzie walka o władzę? Żyję tu już jakiś czas i widziałem wiele innych małżeństw. Moja córka właśnie wyszła za mąż w weekend z okazji Święta Pracy. Poleciałem do Ohio, a potem wróciłem w poniedziałek, dlatego byłem taki zmęczony na zajęciach. Moja córka wyszła za mąż za faceta, który jest prawnikiem, prawnikiem z Uniwersytetu w Chicago. Czy kłóci się w małżeństwie z moją córką? Czy używa logicznych argumentów tak, jak argumentowałby sprawę przed sądem? Problem w tym, że moja córka jest bardzo bystra, bystrzejsza niż jej ojciec. Czy ona się z nim kłóci? Włączają się w tę narastającą kłótnię. Podnosi sprawę, bo nie chce przegrać sprawy. Jeśli jesteś prawnikiem, musisz wiedzieć, kiedy się zrelaksować. Dlatego stosuje te argumenty. Ale w czym problem, moja córka nigdy nie przegrywa. Podnosi więc argument. Podnosi argument. Niedługo będę się modlić, żeby się nie pozabijali. Nie wie, kiedy się wycofać. Więc naprawdę by to zrobili. To było morderstwo. To naprawdę nie było morderstwo. Właśnie o to się martwiłem. Szczerze mówiąc, głosiłem wiele kazań i na ślubach własnej córki. Jedną z najważniejszych rzeczy: mówił: „Po prostu go kocham, po prostu go uwielbiam”. Po około tygodniu małżeństwa wszystko zniknęło. Czy nauczanie się walki w małżeństwie jest jedną z najważniejszych rzeczy, jakie możesz zrobić? Są pewne rzeczy brzydkie i brudne, których nie powinieneś robić. Musisz więc nauczyć się rozwiązywać konflikty. Musisz wiedzieć, kiedy się wycofać i wiedzieć, kiedy ruszyć do przodu. Innymi słowy, jest taki taniec, który wykonujesz i musisz nauczyć się tańczyć. Wiele z nich dotyczy konfliktu. Mówisz: „Nie, nie, nie będziemy się kłócić, tak go kocham”. Powiem ci teraz. Właściwie to jest okropne; ale powiedziałem moim dzieciom. Powalcz z nim. Dowiedz się, jak walczy. Mówisz, że to naprawdę okropne, to prawdopodobnie zła rada, ale... Mówię więc, że w małżeństwie będzie konflikt.

Przyjrzyjmy się związkom damsko-męskim w Biblii. To nie jest wielka dyskusja, poczekamy, aż sędziowie przeprowadzą tę wielką dyskusję, ale chcę ją tutaj przedstawić. Niektórzy twierdzą, że kobieta miała być „pomocą” mężczyzny. Dlatego była

postrzegana jako służalczą lub niższą od mężczyzny, podobnie jak elektryk i pomocnik elektryka. Najważniejszą sprawą jest elektryk. Pomocą jest wędrowiec, który biegnie po śrubokręt lub cokolwiek innego. Dlatego Ewa była uważana za pomocnicę i była drugorzędna w stosunku do mężczyzny ze względu na słowo „pomoc”. W języku hebrajskim jest to *etzer*. Znasz to słowo, ale nie wiesz, że je znasz. Zgadnijcie, kto oprócz Ewy nazywa się *etzer*? Pomyśl o starym hymnie: „Boże, nasza pomoc w minionych wiekach, nasza nadzieja na lata przyszłe”. Nikt już nie zna tych piosenek. To Bóg nazywany jest „wspomożycielem”. Słowo pochodzi od Ebenezera. *Eben* oznacza „kamień”; *etzer* oznacza „pomoc”. Oznacza „kamień pomocy”. Sam Bóg nazywa siebie *etzerem*, ale nie można powiedzieć, że był pomocnikiem w taki sposób, w jaki pomagała Ewa. Jest pomocnikiem w sensie wybawiciela lub tego, który nas zbawia. Dlatego nie możesz wykorzystywać faktu, że Ewa jest tutaj na dole, ponieważ wtedy Bóg również musiałby być podporządkowany, a wiemy, że tak nie jest. Więc ten argument nie działa.

Oto kolejny argument. Adam nadał imię Ewie, a Adam zwierzętom, co pokazuje, że jest „Królem”. Nazywanie pokazuje jego panowanie nad zwierzętami, więc ma nad nią władzę, ponieważ ją nadaje. Jednak w rozdziałach pierwszym i drugim imię Ewy nie jest wspomniane. Mówi tylko, że Bóg stworzył ich jako mężczyznę i kobietę. Jego imię jest podane jako Adam, ale jej imię nie jest wymienione. Jej imię pojawia się po raz pierwszy, gdy Adamowi powiedziano: „Prochem, prochem jesteś i w proch się obrócisz”. Zaraz po tym, jak powiedziano mu, że umrze, zwraca się w tym momencie do swojej żony i nadaje jej imię. „Ty śmiertelna kobieto, przeklinasz kobieto”. Oh, przepraszam. Czy to właśnie robi Adam? Moment tutaj jest bardzo znaczący, nadaje jej imię zaraz po otrzymaniu klątwy. W rozdziale 3.20 „Adam nazwał swoją żonę *Hawa*”. Wszyscy wiecie, *Hawah*, że zrobiliśmy to przed *lehayimem*, do życia. Nazywa ją „żywą”, matką wszystkich żyjących. Nie postrzega jej jako przekleństwa, ale raczej jako to, że poprzez nią jest matką wszystkich żyjących. To przez tę kobietę narodzi się potomek, który zmiażdży głowę węża. Patrzy na swoją żonę i widzi matkę wszystkich żyjących. Czy pokazuje swoją dominację w nadaniu jej imienia, czy raczej rozpoznaje jej charakter i przeznaczenie? Rozpoznaje jej charakter i bardziej niż charakter podoba mi się tutaj jej

przeznaczenie. Oznacza to, że przez nią przyjdzie nasienie, które zmiążdży głowę węża. To piękne, ponieważ oddaje jej w ten sposób honor, zwłaszcza że właśnie powiedziano mu: „Adam, nie żyjesz, obrócisz się w proch”. W Ewie wyraża się nadzieja, że pewnego dnia sytuacja się odwróci i on widzi to w swojej żonie. Jest tam piękne przejście.

A co z innymi miejscami w Biblii? W Nowym Testamencie zrobmy po prostu dwa wersety z Nowego Testamentu, a potem powróćmy do Starego Testamentu. W Liście do Galatów „w ten sposób ustanowiono prawo, które miało doprowadzić nas do Chrystusa”. Następnie w Liście do Galacjan 3,28 w Kościele Chrystusowym „nie ma Żyda ani Greka (lepiej było być Żydem w Starym Testamencie, ponieważ mieli obietnice Boże, poganie byli obcymi), ani niewolników, ani wolnych (w Chrystusie jesteśmy braćmi i siostrami w Chrystusie, czy bogaci, czy ubodzy), mężczyzna ani kobieta... wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie”. Nie ma żadnej wzmianki o tej strukturze władzy.

W Liście do Efezjan 5,22 jest werset, z którym dorastałem. Mój ojciec pasował tam do modelu greckiego. W kościele, w którym dorastałam, często głoszono: „Żony są poddane mężom jak Panu”. Całe życie mnie tego uczono. „Żony są podporządkowane mężowi”. Jestem teraz mężem. Nie poszło zbyt dobrze. Nie, prawda jest taka, że poszło naprawdę dobrze, moja żona była bardzo uległą osobą. Nauczyła mnie wielu rzeczy. Próbuję cię nauczyć tego, czego ona mnie nauczyła. To kolejna dyskusja. Są jeszcze inne historie na ten temat. Nie wywołała konfliktu. Była szyją, która odwracała głowę. Głowa myślała, że jest głową, ale potem szyja obróciła głowę. Ale interesujące jest dla mnie to, że – jak próbowałem cię uczyć na tych zajęciach – jak interpretujesz Biblię, jak interpretujesz znaczenie słów? Kontekst. Kontekst determinuje znaczenie. Czy czytając List do Efezjan 5.22, sugerujesz, że werset 5.21 jest dość zbliżony do kontekstu? Absolutnie. Jak to się stało, że gdy byłem młodszy, rzadko słyszałem kazanie na temat Listu do Efezjan 5,21. To poprzedni werset. Mówi: „Bądźcie sobie wzajemnie poddani przez cześć Chrystusowi”. Czy żona powinna być posłuszna mężowi? Tak. Jest tu napisane, że powinni się sobie podporządkować. Czy mąż powinien podporządkować się żonie? Tak. Pytanie brzmi: czy moja żona mi służy? Czy widzisz, jakie to egoistyczne i narcystyczne? Pytanie brzmi raczej: jak służyć mojej żonie? Jej pytanie brzmi: jak służyć

mojemu mężowi?

Pytanie powinno brzmieć: jak mam służyć mojemu współmałżonkowi? Co w świetle tego dzieje się z walką o władzę? Walczysz z kłątą, oddając władzę, a nie chwytając ją. Kto jest moim modelem? Czy jest tu ktoś Grace Brothers? Jezus zstępuje i mówi: „Jestem królem wszechświata, kłaniajcie się i oddajcie mi pokłon. Jestem Królem Wszechświata. Ojciec i ja jesteśmy jednym. Wy jesteście sługami, ja jestem królem Wszechświata . Nie. Jezus podjeżdża do uczniów, oni idą zjeść obiad, a on mówi: „Zdejmij buty”. Jeśli jesteście Braćmi Łaski, robią to do dziś. Co zatem robi Jezus? Obmywa im stopy. Czy walka o władzę dobiegła końca? Oto król wszechświata schodzący i obmywający nogi swoim uczniom . Walka o władzę? Nie, on oddaje swoją władzę i naprawdę zostaje królem, gdy umywa uczniom nogi. Czy to jest przywództwo? To właśnie z powodu takich czynów uczniowie byli gotowi wyjść i umrzeć za Chrystusa. Mówię tylko, żebyś uważał na ten werset. Strzeż się przejęcia władzy w konflikcie małżeńskim. Kiedy wyszłam za mąż, byłam osobą bardzo niepewną siebie i początkowo chwytającą się władzy, ale sugeruję, żebyś był podobny do Chrystusa i nauczył się z niej rezygnować. Zatem władza nie wynika z konfliktu, dzieje się tak: jak mogę jej służyć? Czy tak walczysz z kłątą? Przekleństwo polega na tym, że będzie walka o władzę i konflikt w małżeństwie. Rozwiązaniem jest walka z tym nie poprzez przejmowanie władzy, ale służenie drugiemu.

G. Kłątwa na człowieku [45:57-52:59]

Przyjrzyjmy się teraz kłątwie człowieka. Człowiek musi stawić czoła własnej kłątwie. Czy praca jest przekleństwem? Wracając do Księgi Rodzaju, rozdział 3: „Do Adama powiedział: Ponieważ posłuchałeś swojej żony i zjadłeś z drzewa, z którego zabroniłem ci jeść, przeklęta będzie ziemia z twojego powodu. W trudach bolesnych będziesz go jadł po wszystkie dni swego życia. Będzie wam rodziła ciernie i osty, a będziecie jeść rośliny polne. W pocie czoła będziesz jadł, aż wrócisz na ziemię”. Czy praca jest przekleństwem? Mówisz: „tak, praca to przekleństwo”. Nie, cofnijmy się przed upadkiem, kiedy Adam i Ewa byli w ogrodzie, zanim pojawiła się jakakolwiek pokusa, czy Adamowi powierzono zadanie do wykonania? Czy Adam miał zajmować się

ogrodem i pracować w ogrodzie? Czy Adam i Ewa mieli pracować w ogrodzie przed upadkiem? Tak. Praca nie jest przekleństwem. Przekleństwem jest daremność pracy. Czy kiedykolwiek nad czymś pracowałeś, a potem patrzyłeś, jak to wszystko się rozpada? Jest taka cudowna piosenka country, która mówi: „Zrób to mimo to”. Mówi: „Wyjdę i zaśpiewam piosenkę, której następnego dnia nikt nie będzie pamiętał, ale i tak to zrobię”. Myślę, że jest wiele takich sytuacji w życiu, w których i tak trzeba to zrobić. Można na coś naprawdę ciężko pracować, a potem patrzeć, jak to się rozpada. Daremność pracy; czy niektórzy z Was znali tę daremność? To druzgocące, kiedy coś takiego się dzieje, kiedy wkładasz w coś całe swoje serce i duszę, a potem musisz patrzeć, jak to się rozpada. Problemem jest daremność pracy.

Niektórzy z Was pytają: „Co zrobię ze swoim życiem?” Sugeruję, abyś znalazł jakąś pracę – czy widziałeś ludzi, którzy pracują codziennie od 9 do 17 i nienawidzą swojej pracy? Nie mogą się doczekać, aż wyjdą z pracy o 17:00. To dla nich wolność. W weekendy nie muszą już pracować. Po prostu nienawidzę tej pracy. Imprezują, bo wiedzą, że w poniedziałek będą musieli wrócić do pracy. Czy niektórzy ludzie żyją taką egzystencją? Mój brat jest wiceprezesem dużego metra w Buffalo i odbyliśmy poważną dyskusję, ponieważ oboje jesteśmy już starymi ludźmi. Spojrzeliśmy wstecz na życie. Teraz kocham to, co robię tutaj, w Gordon College. To najlepsza rzecz, jaką mogę zrobić w życiu i Bóg mnie do tego powołał. Wstaję codziennie o 5:00 lub 5:30, żeby popracować nad różnymi rzeczami, a po tych zajęciach będę pracować nad montażem tego filmu do około połowy nocy, aby mógł być gotowy jutro rano. Kocham to co robię. Mój brat mówi: „Nienawidzę tego, co robię. Nie mogę się doczekać przejścia na emeryturę.” Chodzi mi o to: czy jest możliwe, żebyście znaleźli coś, co kochacie robić? Tak, następuje zbieżność waszego powołania i pasji. Kiedy to się dzieje, pojawia się synergia. Dlatego radzę znaleźć zbieżność swojej pasji i powołania i podążać w tym kierunku.

Zatem problemem jest daremna praca, która prześladowuje nas wszystkich. Człowiek walczy z kurzem. Krótko mówiąc, wszyscy obrócimy się w proch – umrzemy. Niektórzy z was wiedzą, jak wygląda śmierć, ponieważ niektórzy z was odeszli ojcowie i matki.

Trudno to oglądać. Kilka lat temu mój ojciec zmarł na raka i musiałam mu pomóc w tym całym procesie. To było straszne. Inni z Was mieli przyjaciół, którzy zginęli w wypadkach samochodowych... ojców, matek, dziadków i babć oraz przyjaciół, którzy odeszli. Czy śmierć jest problemem? Śmierć jest dużym problemem. Nienawidzę śmierci. Nienawidzę tego, co rak zrobił mojemu ojcu. Nienawidzę tego. Ale chcę powiedzieć, że kiedy Jezus zstępuje, co robi? To tak, jakby Jezus przyszedł na ziemię i zapytał: „Co jest waszym największym problemem?” Jaki jest duży problem? To nie daremność w pracy, ale śmierć. Jezus powiedział: „Przynies swój największy problem i oglądaj to? Pokonam śmierć robiąc co? Mam zamiar pokonać śmierć umierając. Umrę, a potem powstanę z martwych.” Czy my, chrześcijanie, mamy nadzieję poza grobem? Czy śmierć jest ostateczną odpowiedzią? Śmierć nie jest końcem tej sprawy. Dlatego my, chrześcijanie, zwracamy się do Jezusa. Jezus powstał z martwych. Jezus mówi, że kiedy powróci, kiedy go zobaczymy, i będziemy do niego podobni, bo ujrzymy go takim, jakim jest. Któregoś dnia nawet mój tata powstanie. Zawsze zastanawiam się, o czym on myśli, kiedy prowadzę zajęcia. Pewnie tam na górze chichocze. Któregoś dnia mój tata zmartwychwstanie i będziemy z Panem na zawsze. Co to za koncepcja? To jest koncepcja Immanuela, zgodnie z którą jesteśmy z powrotem w ogrodzie z Bogiem na wieki wieków. Zatem Pismo zaczyna się w ten sposób i kończy w ten sposób, kiedy wracamy do Boga w naszych ciałach, żywi z martwych, jak Jezus, aby żyć z Nim na wieki wieków. To piękna historia. To jest najlepsze. Śmierć nie jest zwyciężcą, Jezus to rozwiązał. To jest dobra wiadomość. Tak, człowiek będzie walczył, wszyscy umrzemy. Mam mniej czasu niż większość z Was, ale jest w porządku.

Teraz będziemy działać trochę szybciej. Księga Rodzaju 1-3 przedstawia całą resztę Biblii. Dlatego poświęciłem temu tyle czasu. Relacje o stworzeniu i ogród stanowią resztę Biblii, która jest Bożym dziełem odkupienia, które sprowadza nas z powrotem do siebie. Widzieliście to w Księdze Wyjścia. Czy widziałeś tam odkupienie? Izrael był zniewolony w Egipcie i co zrobił Bóg? Zstąpił, uwolnił swoich niewolników, wziął ich i dał im swoje prawo. Wypuścił ich na swoją ziemię. W ten sposób Bóg wykupuje swój lud z Egiptu i zamierza uwolnić swój lud z niewoli Babilonu i sprowadzić

go z powrotem. W Jezusie On przyprowadzi nas z powrotem do siebie. Ostatecznie, pewnego dnia, stanie się to twarzą w twarz na zawsze. A więc to tutaj cała sprawa się toczy. Tak więc Księga Rodzaju 1-3 przedstawia to, a potem mamy odkupieńczy ruch Boga, który nieustannie odkupia swój lud. Czy Jego lud zawsze mówi: „Och, teraz Bóg nas odkupił i będziemy Ci służyć na zawsze?” Co robią jego ludzie? Daje im mannę. Co robią? To jak jedzenie Lane’a: „Mam tego dość. Cały czas to samo jedzenie.” Większość z nas, którzy nie mieszkają na terenie kampusu, twierdzi, że byłoby to naprawdę miłe, ponieważ dziś wieczorem muszę iść do domu i ugotować kurczaka i brokuły. Po pewnym czasie zdarza się, że musisz gotować, a nie możesz gotować.

H. Kain i Abel [53:00-61:29]

Przejdźmy teraz do historii Kaina i Abela. Jest to pierwsza wzmianka o morderstwie w Biblii. Kain zamierza zabić Abela. Kto składa ofiarę mięsną, Abel czy Kain? Abel składa ofiarę mięsną. Czy ofiara mięsna będzie połączona z przelaniem krwi? Ofiara mięsna jest połączona z przelaniem krwi. Kiedy mówię o ofercie płatków śniadaniowych, jaki jest problem z ofertami płatków śniadaniowych? Nie mówię o Cheeriosach. Kiedy mówimy o zbożach na starożytnym Bliskim Wschodzie, mamy na myśli głównie pszenicę i jęczmień. Swoją drogą, czy Kain ofiarowuje plony roli, pszenicę i jęczmień? Tak. Który z nich był akceptowalny przez Boga? Ofiara Abela była akceptowalna. Kiedy dorastałem, ludzie mówili, że Abela można było zaakceptować dlatego, że była to krwawa ofiara. „Bez przelania krwi nie ma odpuszczenia grzechów”. Ofiara Abela została przyjęta, ponieważ było to przelanie krwi i dlatego była to ofiara akceptowalna. Podczas gdy ofiara Kaina nie była ofiarą przelania krwi; więc jego nie można było zaakceptować. Kain nie przelał krwi, lecz był zbożem i zbożem. Ale ofiara Kaina nie została odrzucona dlatego, że nie była to ofiara krwi. Czy to jest prawdziwy powód, dla którego Bóg przyjął ofiarę Abela i odrzucił ofiarę Kaina? Odpowiedź brzmi nie." Czy Bóg nakazał Izraelowi składać ofiary zbożowe? Tak, zrobił to w 2 rozdziale Księgi Kapłańskiej. Kiedy przejdiesz do 2 rozdziału Księgi Kapłańskiej, Bóg nakazuje Izraelowi ofiarować swoje zboża, pierwsze owoce zniw. Zboża były legalnymi ofiarami składanymi Bogu. Problem Kaina nie tkwił w materiale, który zaoferował. Czy Kain miał złe serce i nienawiść do swego brata? Problemem było jego serce, a nie to, co oferował. Nie dajcie się więc zwieść, ponieważ Bóg nakazał im składać ofiary zbożowe.

Mówi, że Abel ofiarował to, co najlepsze. Chcę się temu sprzeciwić, ponieważ przenosi to przestępstwo na ofiarę, choć nie było jej w samej ofierze, ale było to w sercu tego, który ją przynosi. W całym Piśmie Świętym jest to bardziej istotne niż szczegóły ofiary. Dlatego uważam, że błądzimy, próbując sprowadzić sprawę do rodzaju ofiary. Myślę, że to mija się z celem. Bóg mówi w wielu miejscach: „Pragnę miłosierdzia, a nie ofiary”. Problem w tym, że czasami skupiamy się na ofierze i nie zdajemy sobie sprawy,

że tak naprawdę On prosi o miłosierdzie, sprawiedliwość i prawość – na tym się skupiał .

Zatem Bóg przychodzi do Kaina i mówi: „Kainie, jeśli to zrobisz, będziesz w złym stanie”. Kain powiedział do swego brata Abla: „Wyjdźmy na pole”. Kiedy byli na polu, Kain zaatakował swego brata Abla i zabił go. Pan zapytał Kaina: „Gdzie jest twój brat Abel?” „Nie wiem” – powiedział. Następnie tworzy tę klasyczną linię. To klasyczne zdanie, które wszyscy powinniście znać: „Czy jestem stróżem mojego brata?” To klasyczna linia Pisma Świętego. Kain zapytał Boga: „Czy jestem stróżem mojego brata?” Jaką odpowiedź sugerował Bogu? Kain myślał, że odpowiedź brzmi: Nie, nie jestem stróżem mojego brata. To właśnie sugerował Kain w tym retorycznym pytaniu. Kain sądził, że odpowiedź na to pytanie brzmi: nie jest stróżem swego brata.

Czy jednak rzeczywiście jesteśmy stróżami naszego brata? Tak. Zatem Kain zabija swego brata. To wyjaśnia wiele kwestii związanych z konstrukcją Księgi Rodzaju. Czy widziałeś kiedyś sytuację dobrego i złego brata w rodzinie? Czy dostrzegasz inne tego typu zjawiska w związku z rywalizacyjną naturą rodzeństwa? Czy zdarza się, że w rodzinie rywalizujecie między braćmi i siostrami? Byłem w rodzinie z pięciorgiem dzieci i byłem najstarszy. Moja ostatnia siostra urodziła się pięć lub sześć lat po nas wszystkich. Więc mój ojciec, kiedy dorastałem, nawet nie wiem, jak to powiedzieć w waszej kulturze. Mój ojciec był osobą surową. Nazwałbym go człowiekiem pasa. Teraz, gdy tylko wam to powiem i krzyknę: „Wykorzystywanie, wykorzystywanie. Właściwie uderzył cię pasem. W tamtych czasach nazywaliśmy to dyscypliną, a nie nadużyciami. Czy mój ojciec mnie kochał? Odpowiedź brzmi „tak” i dlatego to zrobił. Był wobec nas surowy. Był bardzo surowy w stosunku do mojego brata i mnie, ale kiedy moja siostra, która była tam pięć lat w luce, ja, moja siostra i mój brat, cofnęliśmy się i zastanawialiśmy, jak jej się to wszystko udało. Owinęła sobie ojca wokół małego palca. Czy byliśmy zazdrośni? Mogliśmy zobaczyć różnicę. Co tu się stało? Stało się tak, że mój ojciec rozluźnił się, gdy dorósł. Zatem konkurencyjny charakter, który tu widzicie, widać także w Księdze Rodzaju.

Opowiedz mi o rywalizacji rodzeństwa w Księdze Rodzaju. Podaj mi przykład rywalizacji między rodzeństwem w Księdze Rodzaju. Leah i Rachel od dawna

rywalizowały między rodzeństwem. Powiedziałeś: Jakub i Ezaw. Czy ktoś ma inny. Dobrym przykładem jest Józef i jego bracia. Temat rywalizacji między rodzeństwem jest często powracającym tematem w Księdze Rodzaju.

Kiedy byłem dzieckiem, mój brat i ja cały czas się kłóciliśmy. Któregoś razu bardzo się na mnie rozzłościł, chwycił nóż do masła i rzucił nim we mnie tak mocno, jak tylko mógł. „Święta krowo, co robisz z nożem?” Więc podniosłem ramiona w geście ochrony, a nóż wylądował w moim ramieniu i utknął w ramieniu, wisząc tam. Nigdy nie zapomnę uczucia, gdy nóż zwisał mi z ramienia. Mój brat jest najwspanialszym facetem na świecie. Jest szalony, ale jest świetny. Więc potem oboje od razu pomyśleliśmy: „Kiedy tata wróci do domu. To jest złe. Zabije nas, kiedy wróci do domu. Więc próbuje go ciągnąć, ale nie możemy go wyciągnąć. Pojechaliśmy więc do mojej mamy. Dlaczego wciągnęliśmy w to naszą matkę? Musimy stawić czoła naszemu ojcu i to jest absolutny terror. Poszliśmy więc do mojej mamy, żeby spróbować przeciągnąć ją na stronę. Ona też nie może tego wyciągnąć. Co się wtedy stanie? Musiałem sam to wyciągnąć. Co się wtedy stanie? Tata wraca do domu, słyszymy dźwięk samochodu i uciekamy w góry, chowając się pod piętrowymi łózkami. Jesteśmy gotowi. Tata wraca do domu, a mama stara się załagodzić sytuację najlepiej, jak potrafi. Nagle słyszymy, jak mój tata zaczął krzyczeć. Zaczyna krzyczeć i słyszymy to w piwnicy. "Kain! Kain! Próbował zabić swojego brata!" Teraz ja i mój brat jesteśmy już starymi ludźmi. Mamy więc tych dwóch starszków, którzy siedzą i śmieją się, bo pamiętamy tę sytuację z moim tatą. To zawsze był dla mnie bardzo wyjątkowy fragment. Powinienem powiedzieć, że mój brat jest moim najlepszym przyjacielem w życiu. Ale nie radzę rzucać nożami do masła.

I. Klątwa Kaina [61:18-64:41]

Porozmawiajmy teraz o klątwie Kaina. Kain zostaje przeklęty i co się dzieje z klątwą Kaina? Przekleństwem Kaina jest to, że będzie wędrował. Jest skazany na wędrowca, przemieszczającego się z miejsca na miejsce w ramach swojej klątwy. Kain będzie taki przez resztę swojego życia – wędrowcem, co oznacza, że przez resztę swojego życia będzie prawie sam. Wracamy więc do tej samotności. Czy samotność jest jedną z najgorszych rzeczy na świecie? Mówię to, ponieważ dużą część mojego życia

spędziłem samotnie i jest to jedno z najgorszych uczuć, uczucie, jakbyś był sam w całym wszechświecie. To jedna z najbardziej przygnębiających rzeczy, jakich doświadczyłem w życiu. Czy ludzie w naszej kulturze mają problemy, gdy są wędrowcami? Czy w naszej kulturze ludzie często się przemieszczają? Kiedy jesteś młody, jesteś dość spokojny, ale kiedy dorastasz, zaczynasz dużo się ruszać. W ciągu pierwszych ośmiu lat naszego małżeństwa przeprowadzaliśmy się z żoną osiem razy. Jedna z przeprowadzek była do Izraela, a druga z powrotem do Bristolu w stanie Tennessee. Tak czy inaczej, chcę powiedzieć, że przeprowadzaliśmy się osiem razy i po pewnym czasie przeprowadzaliśmy się, przenosiliśmy i przenosiliśmy. Wspaniale jest podróżować, ale czy kiedykolwiek podróżowałeś tak dużo, że znudziło Ci się ciągle podróżowanie i chciałeś po prostu wrócić do domu? Co jest domem? Moja żona i ja mieliśmy trudności ze zrozumieniem, gdzie jest teraz dla nas dom. To prawie tak, jakby odcięto nam korzenie. Gdzie jest dom? To trochę tak, jakby miejsce, w którym jesteś, było domem. Dzieje się tak dlatego, że nie mamy korzeni. Chcę tylko, żebyś o tym pomyślał. Sama nie wiem co z tym zrobić. Masz poczucie domu, miejsca i przynależności i zapuszczasz tam swoje korzenie. Wiem, że nasza kultura opiera się na wędrowności, ale mówię, żebyś uważał na wędrowną, bo możesz wędrować przez całe życie. Kain został przeklęty tą wędrowną. Wędrowną jest w porządku, jeśli chodzi o odkrywanie, ale musisz uważać, aby nie stracić poczucia domu, zakorzenienia i poczucia przynależności lub poczucia miejsca.

Zatem Kain staje się wędrowcem. W rozdziale 4 jest napisane: „Kain wyszedł sprzed oblicza Pana”. Więc dostajesz, że Cain zmierza do czego? Czy zbliża się do Boga, czy oddala? Oddala się od Boga i ukrywa przed Bogiem. Więc to jest problem Caina.

Zatem historia Kaina jest raczej tragiczna, jako pierwsze morderstwo opisane w Biblii. Swoją drogą, czy Kain powiedział: „Chwileczkę, zamordowałem brata, a ty jeszcze nie dałeś Dziesięciu Przykazań. Pojawiają się dopiero w 20. Wyjściu. Nie zrobiłem nic złego. Nie mówiłeś mi, żebym go nie zabijał. Nie wiedziałem, co to oznacza i że jest to niewłaściwe”. Czy Kain znał Prawo Boże wypisane na jego sercu? Czy ludzie

mają sumienie? Tak, Prawo Boże jest wypisane w ich sercach (Rzym. 2). Wiedział, że to źle. Trzeba nad tym pracować, jeśli chodzi o objawienie się Boga w historii.

J. Flood: Synowie Boga i córki ludzkie [64:42-68:25]

Oto kolejny: potop. Chcę to przedstawić. Masz powódź, podczas której synowie Boży poślubili córki ludzkie w Księdze Rodzaju 6. Kim byli synowie Boży? Czytamy: „Kiedy zaś na ziemi zaczęło przybywać ludzi, rodziły się im córki. Synowie Boży zobaczyli, że córki ludzkie są piękne i poślubili dowolną z nich, którą wybrali. I rzekł Bóg: «Duch mój nie będzie wiecznie spierał się z człowiekiem, gdyż jest on śmiertelny. Jego dni będą trwać 120 lat.» Więc ogranicza to. Później jest napisane, że Bóg zasmucił się z powodu poślubienia synów Bożych z córkami ludzkimi. Kim są ci synowie Boży i te córki ludzkie? Chcę zaproponować trzy rozwiązania tego problemu. Chcę wam powiedzieć, że nauczałem i wierzyłem w każdą z nich w różnych momentach mojego życia. Nie jestem więc pewien, jaka odpowiedź jest gwarantowana w stu procentach. Mówię, że te „odpowiedzi” są możliwymi rozwiązaniami.

Dlaczego Bóg tak się rozgniewał, że ci synowie Boży żenili się z tymi córkami ludzkimi? Dlaczego mieli dzieci, które były Gigantami lub Nefilimami? Dlaczego ich dzieci były tak wyjątkowe? Swoją drogą, większość ludzi zawsze to pomijała. Nikt nie jest w stanie z całą pewnością ustalić, kim byli ci ludzie. Ale wszyscy to pomijają: „Z ich powodu ziemia napełniła się przemocą”. Bóg mówi: „Na pewno zniszczę ziemię”. Niszczy ziemię nie tylko z powodu Synów Bożych, ale także dlatego, że ziemia została wypełniona przemocą. Jakie jest hebrajskie słowo oznaczające przemoc? Kiedy mówisz *Hamas*, jest to twarde „h”. Nate mówi, że uwielbia humus. Kochasz *humus*, ale w Ameryce jest okropny. Ale w Izraelu je się prawdziwe rzeczy. To niesamowite. To jakby zjeść filadelfijski sernik poza Filadelfią. To nie to samo. Jest takie miejsce w Izraelu, które ma najlepszy humus na świecie. Inną rzeczą jest to, że trzeba kiedyś zjeść Baklavę. Tak czy inaczej, *Hamas*, dajmy sobie spokój z jedzeniem. Dlaczego wiecie, co oznacza to hebrajskie słowo? To dlatego, że słyszeliście o grupie Hamas. Grupa w dzisiejszym Izraelu nazywa się Hamas. Co oznacza to słowo po arabsku i hebrajsku? Oznacza „przemoc”. Czy masz pojęcie, co się z nimi dzieje? Przemoc jest ich cechą, ponieważ jest

wpisana w ich imię. Mamy Synów Bożych i córki ludzkie, a to zajmie więcej czasu, niż chcę. Dlatego nie chcę przerywać dyskusji. Chcę, żebyś przerobił całą Księgę Rodzaju w sześćdziesiąt sekund. W sześćdziesiąt sekund zrobimy coś z Biblii i gotowe.

Przepisane przez Dave'a Clemmera i Teda Hildebrandta
Szorstki pod redakcją Teda Hildebrandta -2